

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2990/2021
08.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранке Дражић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Раданчић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за производњу, спољну и унутрашњу трговину „FALC EAST“ ДОО Књажевац, које заступа Душица Грба, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3033/2020 од 28.05.2021. године, у седници одржаној 08.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3033/2020 од 28.05.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П1 48/19 од 17.07.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и поништена као незаконита одлука туженог – решење о отказу уговора о раду бр. .. од 28.02.2019. године, којим се тужилићи отказује уговор о раду број .. од 15.11.2006. године са припадајућим анексима и обавезан тужени да тужилу врати на исте или сличне послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилићи накнади трошкове парничног поступка у износу од 105.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3033/2020 од 28.05.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Књажевцу П1 48/19 од 17.07.2020. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је код туженог била у радном односу на неодређено време на пословима ..., на основу закљученог уговора о раду број .. од 15.11.2006. године. Решењем туженог бр. .. од 28.02.2019. године тужилци је отказан уговор о раду са анексима, применом отказног разлога из члана 179. став 5. тачка 1.) Закона о раду, те јој је радни однос код туженог престао дана 28.02.2019. године, уз исплату отпремнине у износу од 169.321,66 динара. Доношењу овог решења претходила је одлука туженог бр. .. од 27.02.2019. године о утврђивању вишка запослених, у којој је, поред осталог, наведено да је тужени извршио промене технолошке, економске и организационе структуре, од којих су економске доминантне имајући у виду континуирано привређивање са губитком који за 2018. годину износи 239.000.000,00 динара. Наведено је и да код туженог на дан 27.02.2019. године има укупно 942 запослених на неодређено време, од ког броја је 25 запослених утврђено као вишак према списку – прилогу који је саставни део одлуке (на коме се нашао и тужилца), те да је вишак запослених утврђен применом критеријума предвиђених истом одлуком (радни учинак – резултати рада које је запослени остварио у претходна три месеца према оцени надлежног руководиоца; имовно стање запосленог; радни стаж запосленог; здравствено стање запосленог; број деце на школовању; пристанак запосленог). Тужени није донео програм решавања вишка запослених.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили захтев тужилце и поништили као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14) прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Према одредби члана 153. став 2. овог закона, програм решавања вишка запослених је дужан да донесе и послодавац који утврди да ће доћи до престанка потребе за радом најмање 20 запослених у оквиру периода од 90 дана, из разлога наведених у ставу 1. овог члана, без обзира на укупан број запослених код послодавца.

У спроведеном парничном поступку несумњиво је утврђено да је код туженог на дан 27.02.2019. године било у радном односу на неодређено време укупно 942 запослених, од ког броја је 25 запослених утврђено као технолошки вишак, а да је

према извештају Централног регистра из Београда тужени извршио пријем у радни однос 25 лица у периоду од 01.01.2019. до 30.06.2019. године.

На основу наведеног, тужени је био дужан да у складу са цитираном одредбом члана 153. став 2. Закона о раду донесе програм решавања вишка запослених. Поред тога, Врховни касациони суд налази да је правилно становиште нижестепених судова да тужени није доказао да је оспорено решење о отказу уговора о раду засновано на претходно спроведеном поступку бодовања запослених на истом радном месту (тужиље у конкуренцији са другим извршиоцима на радном месту ...), применом мерила и критеријума утврђених чланом 3. Одлуке бр. .. од 27.02.2019. године, те да није било основа за доношење решења о отказу уговора о раду сагласно цитираној одредби члана 179. став 5. тачка 1) Закона о раду.

Како је тужиљи незаконито престао радни однос, правилно је применом члана 191. став 1. Закона о раду обавезан тужени да тужиљу врати на рад.

Врховни касациони суд је није посебно ценио наводе ревизије имајући у виду да се у ревизији у суштини понављају наводи истицани у жалби који су били предмет правилне оцене у другостепеној пресуди.

С обзиром на изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Како је ревизија туженог одбијена као неоснована, у смислу члана 153. став 1. ЗПП, одбијен је и захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Председник већа - судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић